

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 204/03-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. októbra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. K. Ö., bytom B., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I vo veci vedenej pod sp. zn. 14 C 247/93 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. K. Ö. **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 9. apríla 2003 doručené podanie Mgr. K. Ö. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom B., označené ako „Sťažnosť v ústavnoprávnej veci“. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ ňou namieta zbytočné prietahy v konaní Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 14 C 247/93 o jeho žalobe proti Fakulte telesnej výchovy a športu Univerzity Komenského v Bratislava, ktorou sa domáhal priznania odškodnenia za pracovný úraz vo výške 3 874 Sk. Sťažovateľ podal žalobu

Okresnému súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) 28. decembra 1993. Napriek tomu, že viackrát urgoval urýchlenie konania, okresný súd rozhodol v jeho veci až 13. júna 2001, a to tak, že jeho žalobu zamietol. V čase podania sťažnosti sťažovateľa ústavnému súdu prebiehalo odvolacie konanie na Krajskom súde v Bratislave (sp. zn. 8 Co 498/02-167 - 8Nc 58/02) na základe odvolania sťažovateľa proti rozhodnutiu okresného súdu spojené s rozhodovaním o námietke zaujatosti proti zákonnej sudkyni.

Sťažovateľ navrhol, aby

„Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach sťažnosti sťažovateľa Mgr. K. Ö. rod. č. 350402/725, na dôchodku, bytom B., prechodne K., za porušenie jeho

a) základných práv garantovaných ústavou SR v jej Čl. 48 ods. (2), Čl. 6 ods. (1) ED

b) práva na spravodlivé súdne konanie bez prieťahov vyhovel a takto rozhodol, že postupmi a prieťahmi v konaní boli porušené ústavné práva sťažovateľa

1) na spravodlivé súdne konanie bez prieťahov

2) práva na súdnu ochranu preto Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach uznáva pracovný úraz sťažovateľa a priznáva mu odškodnenie v špecifikovanej výške zdokladovanej na prílohe sťažnosti č. 14 vo výške 268 156,84 Sk. Súčasne mu priznáva za dlhoročné útrapy nemajetkovú ujmu 300 000,- Sk“.

Keďže podanie sťažovateľa nespĺňalo náležitosti ustanovené zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), vyzval ho ústavný súd listom z 15. apríla 2003 na pripojenie splnomocnenia udeleného advokátovi alebo komerčnému právnikovi na jeho zastupovanie pred ústavným súdom, na upresnenie návrhu na rozhodnutie a doplnenie odôvodnenia o preukázanie súvislostí medzi jeho tvrdeniami a porušením uvádzaných základných práv a slobôd.

Sťažovateľ požiadal listom doručeným ústavnému súdu 3. júna 2003 o ustanovenie advokáta na jeho zastupovanie pred ústavným súdom, pretože sa mu nepodarilo zabezpečiť právneho zástupcu prostredníctvom Slovenskej advokátskej komory v Bratislave.

V odpovedi na túto žiadosť ústavný súd listom z 10. júna 2003 poučil sťažovateľa o nevyhnutnej podmienke pre ustanovenie právneho zástupcu ústavným súdom, ktorou je preukázanie takých osobných, majetkových a zárobkových pomerov, ktoré takýto postup odôvodňujú. Súčasne ho ústavný súd vyzval na preukázanie týchto skutočností v stanovenej lehote. Sťažovateľ doplnil žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu o prílohy, ktoré boli ústavnému súdu doručené 9. júla 2003. Ostatné náležitosti sťažnosti sťažovateľ v zmysle výzvy nedoplnil.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 49 až 56 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 citovaného zákona každý návrh predbežne prerokuje na svojom neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

So zreteľom na uvedené kritériá ústavný súd preskúmal sťažnosť sťažovateľa a po jej predbežnom prerokovaní ju odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Pri svojom rozhodovaní ústavný súd vychádzal z toho, že ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy

len vtedy, ak bola sťažnosť ústavnému súdu uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva došlo alebo porušenie v tom čase ešte trvalo (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00). Sťažovateľ namietal prietahy v konaní toho súdu (okresného súdu), ktorý o jeho veci v okamihu podania sťažnosti nekonal, pričom v tom čase prebiehalo vo veci sťažovateľa odvolacie konanie vedené pod sp. zn. 8 Co 498/02 na Krajskom súde v Bratislave, postup ktorého sťažovateľ nenamietal. Ústavný súd zistil, že Krajský súd v Bratislave pritom rozhodol o odvolaní sťažovateľa 10. júna 2003 tak, že potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

Keďže ústavný súd nezistil dôvody na prijatie sťažnosti sťažovateľa na ďalšie konanie, bolo už bez právneho významu zaoberať sa posúdením žiadosti sťažovateľa o pridelenie právneho zástupcu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. októbra 2003